

ANNELER VE KIZLAR

MARIO FRATTI

ÇEVİREN
SELDA ÖNDÜL

KİŞİLER

- ANNE 50'li yaşların başlarında
- PEGGY Kızı, 27 yaşında
- EMILY Diğer kızı, 21 yaşında
- BOBBY Oğlu, 25 yaşında
- ANN Karısı, 24 yaşında
- BABA 50'li yaşların başlarında yakışıklı bir adam

ZAMAN

Günümüz.

YER

New York

1. PERDE

New York kentinde şık bir apartman dairesi. ANNE'den başka kimse yoktur, telefonda konuşmaktadır.

ANNE : ...Pekala....Demek istediğini anlıyorum....Israr ediyorsan....Pekala, sana inanıyorum.
(PEGGY kendi anahtarını kullanarak kapıyı açar, girer. Anne "o"nunla¹ telefonda konuştuğunu imler. PEGGY ses çıkartmamaya çalışarak sessizce yürür.)

ANNE : ...Anlıyorum...Her zaman da anladım her şeyi, bunu biliyorsun....Yıllardır her şeyi sineye çekiyordum!...Fazlasıyla....Evet, fazlasıyla dedim, ve tekrar ediyorum. Ne demek istediğimi gayet iyi biliyorsun! Pekala, pekala. Cumaya kadar kontrat elimde olsun. Unutma....(sabırsız)...Evet...Evet... Tabii! (ANNE telefonu kapatır. Kızı PEGGY'ye) O'ydu.² (ANNE beyaz bir kazak örmeye başlar.)

PEGGY : Ve tabii sen aradın!

ANNE : Geç kaldın.

PEGGY (rahatsız) : Yarım saat daha bekleyemedin mi? Şüphelenecek. Ne zaman onun yanına gitsem aramak zorunda mısın? Beni sordun mu?

ANNE : Yo hayır! Madrid Evi için hazırlanan yeni kontratı sordum sadece. (endişeli) Ne söyledi sana?

PEGGY (bir sigara yakarak) : Otur ve rahatla.

¹ Erkek anlamında

² Erkek anlamında

ANNELER VE KIZLAR

(İkisi de otururlar. ANNE rahatlamaya çalışır.)

PEGGY : Yalnız başına yaşıyor, keşiş gibi.

ANNE : Keşişlerin yalnız yattığını nereden biliyorsun?

PEGGY : Evde bir kadının varlığına dair hiç iz yoktu.

ANNE : Emin misin?

PEGGY : Her yere baktım. Yatak odasına, banyoya, dolapların içine, kağıt çöpüne bile.

ANNE : Mutfağa? Kirli torbasına?

PEGGY : Mutfağa da, kirli torbasına da. Dedim ya, yalnız başına yaşıyor.

ANNE : Akıllı adam. O orospu gece yarısı gelip güneşin doğuşu ile gidiyordur.

PEGGY : Asansörcüye 10 dolar verdim, birkaç soru sormak için. Kadın madın yok, kesinlikle. Yalnızca yaşlı hizmetçi.

ANNE : Aynısı mı?

PEGGY : Aynısı.

- ANNE *(inanmamış)* : Asansörcü adam...ağzını kapalı tutmak için 20 dolar alıyordur. Nasıl rüşvet vereceğini bilir o.
- PEGGY : Her şey mümkün. Daha fazlasını öğrenmek istiyorsan bir dedektif tut.
- ANNE : Asla olmaz! Kendimi küçük düşüremem. Kocamın peşine adam takamam.
- PEGGY : Peki benden ne istiyorsun?
- ANNE : Niyetini belli ettin mi? Açıkça?
- PEGGY : Başta değil. Hemen aşikar etmek istemedim, arsız görünmek de istemedim....Önce biraz oradan buradan konuştuk. Paris, Roma, Madrid'deki eski güzel günlerden...
- ANNE *(alaycı, sivri dilli)* : "Eski güzel günler"den. Öyle mi söyledi "O"?
- PEGGY : Evet. Mutlu bir aile olduğumuzdan söz etti.
- ANNE : Böyle mi dedi?
- PEGGY : Biraz nostalji...hissettim.
- ANNE : Riyakar! Karşısındakini nasıl ikna edeceğini, onun gururunu nasıl okşayacağını iyi bilir! Ve sen de ona inaniyorsun! O adam geçmişe özlem

ANNELER VE KIZLAR

duyamaz! Hiçbir şey hissedemez! Ben onun için “geçmiş”im! Bir daha geri dönmek üzere gitmiş olan! Varlığımdan bile haberi yok!

PEGGY : Onu duymalıydın. Seninle ilgili her şeyi göklere çıkarıyordu.

ANNE : Göklere çıkarıyormuş, ne işime yarayacaksa? Bana gerçekler lazım!

PEGGY (*özenli*) : Gerçekçi olalım...

ANNE : Öyleyim! Öyleyim! Ve kendimi bulduğum yere bak! Yalnız başınayım! Otuz yıllık ... “hizmet”ten sonra!

PEGGY : Öyle bir izlenim aldım ki...yalnızca izlenim...

ANNE (*ümitvar*) : Ne?

PEGGY : ...yalnız başına olmaktan memnun....Hoşlanıyor, mutlu....İhtiyacı var...İyi yaşıyor, daha çok yazıyor, daha iyi yazıyor.

ANNE : “Daha iyi”?

PEGGY : Onun için daha kolay. Erken kalkıyor, sorun yok...Yalnızca yazıyor.

ANNE : “Sorun yok” demekle ne demek istiyorsun? Kahvaltısını yatağına götürüyordum!

PEGGY *(özenle)* : Kahvaltı, gazete, mektuplar, aile meseleleri...Bu onun sabahının canına okuyordu. Şimdi kalkıyor ve yazıyor.

ANNE : Demek böyle söyledi sana! Demek benim kahvaltılarımdan, varlığımdan hoşlanmıyormuş! Ama bana, yüzüme söylemeye de cesareti yokmuş!

PEGGY *(duymazlıktan gelerek)* : Yeni romanını bitirmek üzere. Bana bir bölüm okudu. Müthiş!

ANNE : “O”nun³ hakkında mı?

PEGGY : Hayır. Bir yazar hakkında--

ANNE : Her zamanki gibi. Sadece kendisi! Yeni bir şey yok orada/o cephede!

PEGGY : Bu kez...biraz tevazu.

ANNE : BU yeni bir şey!

PEGGY : Biraz duygu, acı, ve çok insanca bir duygu... teslimiyet.

ANNE : “O”nun hakkında ne dedi? Ondan söz etti mi?

PEGGY : Konuyu açmaktan kaçındı. Ben birkaç kez açmaya kalktım. Zorunda kaldı...

³ Kadın anlamında

ANNELER VE KIZLAR

ANNE : Ne dedi?

PEGGY : Her zamanki mazeretler. Eski teoriyi bahane olarak gösteriyor –bu romanda da var—içimiz sonsuza dek genç kalacak. Yüreği 18’inde.

ANNE : Yaşlı keçi! “O”nun hakkında ne dedi?

PEGGY (*özenli*) : Arzulaması –daha doğrusu—yanında olacak bir kadına ihtiyaç duyması--

ANNE : Bu evde üç tane vardı! Üç sadık hizmetçi! Üç aptal köle!

PEGGY : Dedi ki –samimi görünüyordu—artık bitmiş! Bitmiş ve unutulmuş! Yemin ediyor!

ANNE : Anasının mezarı üzerine yemin yediyordu bana sadık olduğuna tam da onu si-- Yağma yok! Kimden bahsettiğimi anladın!

PEGGY : Dedim ya – sanki bu sefer doğruyu söylüyor gibi.

ANNE : Onun gibi bir baba senin gibi bir kızı parmağında oynatır!

PEGGY : Bu doğru değil! Sana yaptıklarından, ailemize yaptıklarından dolayı ondan nefret ettim! Bunu da onun yüzüne söyledim, bir çok kez!

ANNE : Sonra da o affedilmek için yalvardın.

PEGGY : Sadece özür diledim. Ne de olsa o benim babam. Üstelik bu kez hissediyorum gerçekten samimi.

ANNE (*alaycı*) : Her zamankinden daha samimi. Ya ne demezsin! O hayatında bir kez bile samimi olmadı!

(*Kapı zilini duyarız.*)

PEGGY : Bobby ve Ann'dir. Hikayeyi enine boyuna tartışmak için ben davet ettim onları.

ANNE (*şaşırmış*) : Bobby nerede?

ANN : Oğlunuzu bilirsiniz. Her şeyi unuttur. Başka bir randevusu varmış. Belki –“belki” dedi –beni almaya gelecek.

PEGGY (*öfkeli ve sivri dilli*) : Bir başka randevusu olduğundan emin misin?

ANN (*emin olmayarak*) : Öyle sanıyorum. Neden?

ANNE : Babası gibi. Yalan söylüyor. Sorumluluklarından kaçıyor.

PEGGY : Bunun önemli bir aile toplantısı olduğunu biliyordu.

ANNELER VE KIZLAR

ANN : Onun hatası değil. Zorunluydu --

ANNE : Ara onu. Onunla konuşmak istiyorum.

ANN *(bulmaya çalışarak)* : Numara bende var...olduğu yerin, ama bilmiyorum ki ben --

ANNE : Ben istiyorum senden. Ben onun annesiyim.

(ANN numarayı çevirir.)

ANN *(telefonda)* : Merhaba...Benim Ann...Eşimle görüşebilir miyim lütfen?...Bobby, sana bunu yaptığım için özür dilerim, ama annen --

(ANNE ahizeyi tutar.)

ANN : Annene veriyorum.

ANNE : Bobby sana bir araya gelmemizin önemli olduğunu söylemiştim ve --geçen hafta söylemiştim. Biliyordun --. Peki, peki...Gelebildiğin kadar erken gel. "Evin erkeği" sensin şimdi. Sorumluluklarından kaçamazsın!

(ANNE telefonu kapatır. Sessizlik.)

ANN *(utana sıkıla)*
: Bobby işten kaçmaz. Tercih eder --

ANNE *(keserek)* : Ben onu yirmi yedi yıldır tanıyorum.
Sen, on sekiz aydır.

ANN : Üç yıldır. Bir eş bir annenin asla algılayamayacağı şeyleri görür, hisseder.

ANNE : Neymiş onlar? Şu benim asla “algılayamayacağım” “hissettiklerini” anlat bakalım.

ANN *(utana sıkıla)* : Bana söyledi... “Evin erkeği” olarak çağrılmak istemiyor. Burada istemiyor. Gitti çünkü –

ANNE *(öfkeli, keserek)* : BURADA “ERKEK” OLAN O! Babası bizi terk ettiğinden beri! O “evin erkeği”! Bizim erkeğimiz!

(Göz yaşlarını saklamaya çalışarak arkasını döner.)

PEGGY *(teselli ederek)* : Sakin ol, anne. Daha sonra gelecektir. Ann’e söz verdi.

ANNE : BANA söz verdi!

PEGGY *(aldırmayarak, şakacı)* : Eğer gelmezse Ann’i burada tutarız –rehin olarak!

ANN *(şakacı)* : Oh, lütfen, ona söylemeyin, söylerseniz bir daha asla gelmez!

ANNELER VE KIZLAR

ANNE *(yüzünü ona dönerek)* : Bugün burada toplanmamızın nedenini biliyor mu?

ANN *(emin olmayarak)* : Öyle zannediyorum....Bana söyledi...

ANNE : Ne söyledi sana?

ANN : ...Babası hakkında konuşacakmışsınız, geleceğiniz....

ANNE : Babasını biliyor mu?

ANN : ...Biliyor...

ANNE : Ne biliyor?

ANN : Onu gördük...

ANNE *(merakla)* : Nerede?

PEGGY *(aynı anda)* : Kiminle?

ANN *(dikkat ederek)* : Lokantadaydık...Lincoln Merkezinin karşısında... Önümüzden geçti...Konsere gidiyordu...

ANNE : Kiminle?

ANN : ...Bunu size Bobby'nin söylemesini yeğlerim...

ANNE : Bir kadınla mıydı? (*Sessizlik.*) O sürtükle mi?

ANN : Bobby bana onun sekreteri olduğunu söyledi –

ANNE : Sekreteriymiş, papucumun sekreteri! O bir inek!
Onları takip ettin mi?

ANN : Ben etmedim... Bobby etti... Konserin sonuna kadar bekledi, bir taksi tuttu ve ...

ANNE (*gergin*) : Nereye gittiler?

ANN (*emin olmayarak*) : ...Bobby size anlatacak...

ANNE : Riyakar! O yüzden bu gece buraya gelmek istemedi! Onu çok iyi tanıyorum! Gerçeklerle yüzleşemiyor! (ANN'e) SEN anlat bana! Kadınlar daha cesurdur! Nereye gittiler?

PEGGY (*kafası karışmış olan ANN'e*) : Bu yeni bir şey değil...Annem biliyor...

ANN : O zaman neden benden duymak istiyor?

PEGGY : Teyit etmek istiyor.

ANNE : Bir otele gittiler, değil mi?

ANNELER VE KIZLAR

(ANN başıyla olumlar.)

ANNE (gergin, PEGGY'ye) : Sana söylemişim! Hala yapılıyorlar! O fahişeler otelinde! O yüzden evinde o orospudan hiçbir iz bulamadın!

(ANN şaşkınlıkla ikisine bakar. Bu ayrıntıları bilmiyordur.)

ANNE (neredeyse kendi kendine) : Onun⁴ otelinde...herkesin görebileceği bir yerde!

PEGGY : Anne....kabul etmelisin ki onu görüyor olmasının nedeni ona ihtiyacı olması --

(ANNE kızına yüzünde vahşi/yırtıcı bir ifade ile, nefretle bakar.)

PEGGY : Sekreteri olarak. Alışkanlıklarını bilirsin. Geç saatlerde yazar, sabahın 4'ünde --

ANNE : "Yazar"? Yatak odasında mı?

PEGGY : Sen söylemiştin bana genç ve fakirken, siz --

ANNE (keserek) : Artık fakir değil, o ahlaksız! On sekreter çalıştırabilir! Bürosunda, istediği saatte!

PEGGY : Bana dedi ki... (Tereddüt eder.)

⁴ Kadın anlamında

- ANNE : Başka ne söyledi sana?
- PEGGY : Onu hala gördüğünü itiraf etti –sekreter olarak, sadece sekreteri olarak. İşine yarıyor. “Yazım yanlışları”nı düzeltiyor.
- ANNE : Başka bir şeyi düzeltiyor o orospu!
- PEGGY : Benimle konuştu...seks hakkında.
- ANNE : Seks?
- PEGGY : Artık sekse ihtiyacı olmadığını söyledi. Yazmak onu arındırıyor, yüceltiyor.
- ANNE : Bırak bunları! Ben onun alışkanlıklarını, işitihani bilirim. O...tavşan herif!
- PEGGY : Artık yaşlandı. Yıllar hızla geçiyor.
- ANNE : Onun için değil! 18’inde hissettiğini söylememiş miydi?
- PEGGY : Ruhen.
- ANNE : O puşt “ruh”un nerede olduğunu bile bilmez. Düzer, bencilce. İşte o kadar!
- PEGGY (*özenli*) : ... “Bencilce” diyorsun... O zaman... iyi ki kurtulmuşsun! O kadar da büyük bir kayıp de-

ANNELER VE KIZLAR

ğilmiş!

ANN *(merakla)* : “Bencilce” derken ne demek istiyorsunuz?

ANNE : Bu da şimdi cinsel tavsiyeler istiyor?

ANN *(kafası karışmış)* : Tavsiyeler? (PEGGY'ye) Sen söyle. Annem ne demek istiyor?

ANNE *(taklit ederek)* : “Annem”...Bobby onun gibi değildir umarım.

ANN *(kayıp)* : Değil. Daha genç, daha uzun...

ANNE *(PEGGY'ye)* : Söyle şuna sussun.

PEGGY : Sus.

ANN *(kırılmış)* : Neden? Kocam hakkında konuşuyorsunuz. Bobby bencil değildir. Her zaman bana bir şeyler alır. Bakın şu eşarba. Bunu bulmuş --

ANNE : Seni nerede bulmuş?

ANN : Biliyorsunuz. Ben buzda kayıyordum ve --

ANNE : Ve kıçının üstüne düştün. O da bunu fark etti --erkekler mor kıçları sever --ve --

- ANN : Neden mor? Benimki --
- ANNE : Seninki beynin gibi pembe, biliyorum! (*Kendini kontrol etmeye çalışarak arkasını döner.*) Onu öldüreceğim!⁵ Onu öldüreceğim!
- ANN : Kimi? (PEGGY'ye) Bugün çok huysuz.
- PEGGY (*susmasını imleyerek*) : Hakkında konuştuğumuz o sürtüğü.
- ANN (*ısrarlı*) : Cinsel bencillik üzerine konuşuyorduk galiba. Bencil olduğumu sanmıyorum. Ben –
- PEGGY (*ANN'in ağzına bir kurabiye tıkarak*) : Annem yaptı. Nefis!
- ANN : Oh, teşekkür ederim! Bir fincan kahve daha alabilir miyim?
- PEGGY : Tabii kendin al, çekinme.
- ANNE : Ve uyan! Erkekler senin gibi kazlardan yararlanır! Senin gibilerin kokusunu hemen alırlar!
- ANN (*kırılmış*) : Ben kaz değilim ve Bobby beni seviyor. O en iyisi.
- ANNE : Demek ki sana çok bile. Bütün bunlara Bobby ne diyor? Yatakta konuşuyorsunuz, değil mi?

⁵ Kadın anlamında

ANNELER VE KIZLAR

ANN : Kahvaltıda da, akşam yemeğinde de –

ANNE : Ne diyor?

ANN (*özenle*) : O gerçekçi bir adam...Diyor ki...bir çift anlaşamıyorsa neden birlikte yaşamaya devam etsin?

ANNE : Ne demek istediğini anlıyor musun?

ANN : ... Eğer siz ve kocanız --

ANNE (*keserek*) : Bir çift. Sen ve o. Yolunu yapıyor.

ANN (*biraz endişelenmiş*) : Ne için?

ANNE : Seni piç gibi ortada bırakmak için! Vicdansız, babası gibi! Birlikte geçirilen tüm o yıllar! Aile! Dedikleri gibi! Armut dibine düşürmüş!

ANN : Bobby sadıktır. Ben ona yetiyorum!

ANNE : Fazlasıyla! Ve aşağılanma! Aşağılanmanın ne demek olduğunu göreceksin, seni tutup attığında!

PEGGY : Anne!

ANNE (*duymazdan gelerek*) : Ve dedikodu! Komşuların sana bakışları, yılışık, yapmacık tebessümleri!

ANN *(bir kurabiye daha alarak)* : Bizim hiç komşumuz yok. Bunları nasıl yapıyorsunuz anne? Enfes olmuşlar!

ANNE : Ayaklarımla!

ANN : Sahi mi? Bobby sizin dünyanın en iyi aşçısı olduğunuzu söyler. Onu asla memnun edemeyeceğim –

ANNE : ASLA! Bundan eminim. Baksana. Bobby'nin arkadaşları benim hakkımda ne diyorlar?

ANN : Bizim hiç arkadaşımız yok. Bu kadar üzülmeyin anne. Kimse bilmiyor. Gazetede görmedim! Şu kadarlık bir yazıya bile rastlamadım!

ANNE : “Şu kadarlık!” Bir bu kalmıştı! Şu kadarlık yazılar! *(ANN’i taklit eder, onunla alay eder.)* Hepsi de o küçük orospunun sayesinde!

PEGGY *(telaşla)* : Anne!

(Sessizlik. ANNE, ANN’in bilmemesi gereken bir sırrı açıklamak üzeredir.)

ANN : “Küçük” orospu! Bizim gördüğümüz uzun boylu ve güçlü kuvvetliydi. Amazon gibi bir şey.

PEGGY : “Küçük” olan – akli....Amazonların beyni yoktur.

ANNELER VE KIZLAR

ANN : Sadece büyük memeler, biliyorum. Yani, bütün o egzersizler, ata binmek, ok ve yay...Özür dileirim....

(ANN'e bakarlar. ANN rahatsız olur.)

ANN : Affedin beni....Ama siz "küçük" deyince, benim aklıma hemen....*(büyük göğüs hareketi)*

PEGGY : Annemin dediğine aldırma. O bu akşam biraz --

ANN : Biraz – ne?

PEGGY : Patlamaydı. O demek istemedi.

(Bir sessizlik daha. PEGGY ve ANNE ona bakarlar.)

ANN : Siz benden bir şey gizliyorsunuz....Onun hayatında bir başka kadın var....

ANNE : ON, o şişko rüküşten önce! Ama eskiden birkaç çabuk işten sonra onları bırakırdı! Bununla...üç yıldır veriyorlar coşkuyu!

PEGGY : İyi ki kurtulmuşsun anne! Ona ihtiyacın yok.

ANNE : Ona yatağımda ihtiyacım yok. Ona evde ihtiyacım var.

(Kapıda bir anahtar sesi duyulur. EMILY, diğer kız gelmiştir. PEGGY'den dört yaş gençtir.)

ANN : Selam Emily.

EMILY : Selam.

(PEGGY ona belli belirsiz gülümser. ANNE görmezden gelir. Sessizlik.)

EMILY : Ne konuşuyordunuz?

PEGGY : Tahmin et.

EMILY : Ettim.

ANN : Aferin. Annemin kurabiyelerinden ister misin?

EMILY : Hayır, teşekkür ederim.

PEGGY : Ann ve Bobby onu görmüşler şeyi...”sekreteri” ile.

(ANNE, EMILY’ni ne tepki vereceğine bakmak için döner. Tepki gelmez. Sessizlik.)

ANNE (EMILY’ye) : Şaşırılmış görünmüyorsun.

EMILY : Bu yeni bir şey değil ki.

ANNELER VE KIZLAR

ANNE (saldırgan) : Bugün, iki saat önce, Peggy'e yemin etmiş –Peggy onun evine gitti—onu artık görmediğine! Yalancı yılan! Yalnız yaşamıyor.

EMILY : Yalnız yaşıyor.

ANNE : Nereden biliyorsun?

EMILY : Hepimiz biliyoruz.

ANNE : “Biz” kim?

EMILY : Aile –hepiniz konuşuyorsunuz. Diğerleri.

ANNE : Diğerleri kim?

EMILY (*belli belirsiz*) : Dedikoducular. Başka işleri yok.

(*Gayri ihtiyari ANN'e bakar.*)

ANN (*Hala kurabiye yemektedir.*) : Niye bana bakıyorsunuz? On olduğunu bile bilmiyordum, Olga'dan önce.

ANNE : BU EVDE O İSMİ ASLA AĞZINA ALMA!

PEGGY : Asla.

ANN : Özür dilerim...

EMILY : On, Olga...

(Hepsi ona bakar. Meydan okuduđunu hissederler.)

EMILY : Ne çok şey biliyorsun....

ANN : Onlar anlattı!

ANNE *(ANN'i dikkate almayarak)* : Onu⁶ en son ne zaman gördün?

EMILY : Birkaç ay önce.

ANNE : Nerede?

EMILY : Büromda. Uğramıştı.

ANNE : Ne istiyormuř?

EMILY : Konuşmak.

ANNE : Ne hakkında?

EMILY : Her zamanki şeyler.

⁶ Erkek anlamında

ANNE : Neymiş her zamanki şeyler? Daha açık konuř.

ANNELER VE KIZLAR

EMILY (PEGGY'ye) : Siz birlikteken ne konuşuyorsunuz? Bugün mesela.

ANNE : Annem hakkında.

EMILY (ANN'e) : Siz ne konuşuyorsunuz babamla birlikteken?

ANNE (ANN *yanıtlayamadan*) : NEYMİŞ “HER ZAMAN-Kİ ŞEYLER”?

EMILY (*dönmeden*) : Hayatı. Ann'le konuşuyordum. (*Tekrar ANN'e.*) Ne konuşuyorsunuz?

ANN : ... Bobby, işi, bizim ev... ona ne zaman bir torun vereceğimiz hakkında.

ANNE (*araya girerek*) : Yapmayın!

EMILY (*hala annesini dikkate almayarak, ANN'e*) : Ne zaman?

ANN : ... Anneme göre... Bobby'e de... Bekleyeceğiz...

ANNE : “Büyükbaba”! Onu büyükbaba yapan bebeği boğar o, yaşını ortaya çıkardığı için! Bebeğinizi küvete düşürüp boğar onu!

PEGGY : Anne!

ANNE : Sen de bilirsin bunu. Babanın neler yapabileceğini bilirsin sen.

ANN : Bence...

ANNE : Sence beni ilgilendirmez. (EMILY'ye) Birlikte öğle yemeği mi yediniz?

EMILY : O gün mü? Bir düşüneyim...Yedik.

ANNE : Benim hakkımda mı konuştunuz?

EMILY *(özellikle yaparak, hatırlamaya çalışarak)*
: ... Şey... Evet, tabii... Her şey hakkında konuştuk.

ANNE : Hangi “her şey”?

EMILY *(sabrı kalmamış)* : Buraya neden sık gelmediğimi anlıyor musun? Ve neden babamı asla görmediğimi? Çünkü ikiniz de obsesifsiniz!

ANNE *(ona dikkatle bakarak)* : ...İkimiz de...obsesifiz... Değişik biçimlerde, herhalde...

EMILY : Tabii! Farklısınız!

ANNE : Hangi anlamda obsesif o?

EMILY : Onu tanıyorsun.

ANNELER VE KIZLAR

ANNE : Tanımadığım ortada. Onu kaybettim.

PEGGY : İyi ki kurtulmuşsun!

ANN : İyi...

(ANNE delici bir bakış fırlatır. ANN yine teklifsizdir.)

ANN : ... kurtulmak... hani derler ya... Bir adam harika bir kadını hak etmediğinde... sizin gibi... ya da benim gibi...

ANNE *(ANN'i dikkate almayarak, EMILY'ye)* : Obsesif, nasıl?

EMILY : Sorular, merak...

ANNE : Ne tür sorular?

EMILY : İşte bak! Çok ortak noktanız var!

ANNE : Hiç ortak noktamız yok! Hiç! Ne tür sorular?

EMILY : Hastalıklı.

ANNE : Puşt! Hala kıskanıyor mu?

EMILY : Bütün babalar kıskanır.

ANNE : O “özel” – biri! Söz ediyor mu yine... “cinsel ahlak”tan?

EMILY : Sıkıcı teorisini bilirsin.

ANN : Nedir sıkıcı teorisi?

ANNE (ANN’e) : Erkekler herkesi düzebilir! (EMILY’ye) Cinsel “ihtiyaç”larından söz etti mi?

(ANN dikkatle izlemektedir. PEGGY endişelenmiştir ve araya girer.)

PEGGY : Anne...konuğumuz var – Ann.

ANN : Konuk mu?

ANNE : Kız korkak kardeşinle evlendi. Kızın bildiğini o da biliyor. *(ironik)* Yatakta konuşuyorlar!

ANN : Neyi biliyorum?

ANNE : Her şeyi. Sen ailenin bir parçasısın!

(PEGGY endişelidir. Annesine kendini kontrol etmesi ve her şeyi söylememesi için işaret eder.)

ANN : Söyle.

ANNELER VE KIZLAR

ANNE : Dinlemeyi öğren. Bu kadar aptal olmasan anlardın.

ANN (PEGGY'ye) : Ne demek istiyor? Ben her zaman dinlerim! Neyi anlamam gerekiyor?

PEGGY : Özel bir şey yok. Babamı biliyorsun. Unutmak ve affetmek kolay değil. Annem yapamıyor. Sen çaba göster.

ANN : Ne için? Kafam karıştı.

PEGGY : Unut ve affet. Annem kızgın.

ANN : Bana mı? Neden?

PEGGY : Lütfen sus.

ANN : Hayır! Bilmeye hakkım var!

PEGGY (*durumu kurtarmaya çalışarak*) : Babam o kadınla görüşüyor –

ANNE : Ve diğerleriyle! (ANNE EMILY'ye *nefretle bakar.*)
Ve bu onun⁷ hatası!

(*Kapıda anahtar sesi duyulur. BOBBY girer. Annesinin ördüğüne benzer beyaz bir süveter giymektedir.*)

⁷ Erkek anlamında

ANNE : Bu onun⁸ hatası!

(ANN BOBBY'e koşup öper.)

ANN :Nasılsın sevgilim?

BOBBY (Annesinin son söylediğini duymuştur.) : Ne oluyor burada?

(ANN omuzlarını silker. Başka bir hata daha yapmak istemez.)

BOBBY (ANNE'ye) : Ne demek istiyorsun bu Emily'nin hatası demekle?

(Sessizlik. Hareketsizlik. Perde.)

2. PERDE

Aynı apartman dairesi; birkaç gün sonra. BOBBY ve PEGGY yalnızdırlar. PEGGY gergindir, sigara içmektedir. BOBBY onu sorguya çekmektedir. Annesini örerken gördüğümüz beyaz süveteri giymektedir.

BOBBY : Ann bana üçünüz arasında bir şeyler geçtiğini anlattı...Garip bir şey, o akşam.

PEGGY : Biraz gerginlik, evet. Annemin ne kadar gergin

⁸ Erkek anlamında

olduğunu biliyorsun.

BOBBY : Ondan daha fazlası...Yeni bir şey...Emily suçlanıyormuş...neyle bilmiyorum. Ann bir şey olduğunu sezmiş havadan. Neydi? Neden annem, "Bu senin hatandı!" dedi? Ne demek istedi?

PEGGY : Annem hep birilerini suçlar. Bazen beni, bazen seni. Şimdi Emily'nin sırası. Demek istediği hepimizin suçlu olduğu -üğümüzün de. Aileyi bir arada tutmalıymışız.

BOBBY : Nasıl? Ben burada yirmi altı yıl kaldım! İyi bir oğul, nazik ve sabırlı -onun isterisinin kurbanı!

PEGGY : Aman seni duymasın! Böyle işnelemelerle onu yeterince yaraladın. Ve babamın yanında yer aldın. Annem bundan birkaç kez söz etti. Annem aile içinde biraz daha uyumlu olsaydık babamın onu terk etmeyeceğini söylüyor.

BOBBY : Harika! Şimdi de geçinememelerinin suçu benim oldu! Sorumluluklarım giderek anlaşılmaz oluyor. Ya sana demeli? Sen babamın yanında yer almadın?

PEGGY : Onu çok incittiğimi söylüyor -annem... İlk ilişkim --

BOBBY : Doğru. Çok öfkelenmişti.

PEGGY : Onun en yakın arkadaşıyla kaçışım.

BOBBY : Bu daha da kötüydü. Seninle bir daha hiç konuşmayacağını düşünmüştüm.

PEGGY : Birkaç yıl konuşmadı. Annem bunun sonun başlangıcı olduğunu düşünüyor.

BOBBY : Ne demek istiyorsun?

PEGGY : Annem, yanlış adama...aşık olarak onların ilişkisini zehirlediğimi düşünüyor.

BOBBY : Hepsi yanlış adamlardı.

PEGGY : Aynen babası.

BOBBY : Senin maceraların...neden onların ilişkisini etkilesin ki?

PEGGY : Eski hikaye. İyi kız olduğumda ikisi de benim için rekabet ediyorlardı. Asi olup düzüşmeye başladığımda --

BOBBY : Bu tür konuşmaları sevmiyorum.

PEGGY : Özür dilerim. Erkek kardeşim olduğunu unutuyorum. Ben...aşık olduğumda suçlamalar başladı. Babam "Sana çekmiş!" diyordu. Annem, "Hayır. Sana çekmiş!" diye misillemede bulunuyordu.

BOBBY : Pekala. Ben çok konuştum. Sen çok yaptın. Ya

ANNELER VE KIZLAR

Emily? Ailenin bebeği, meleđi. O neyle suçlanıyor?

PEGGY : Bizden daha fazla, bir anlamda...

BOBBY : Nasıl?

PEGGY : Evden erken ayrıldı...Benden daha gençti. Annem onu hiç affetmedi. Anneme göre üstüne tuz biber ekti...

BOBBY : Neden?

PEGGY : En gencimiz...Babamın “en değerlisi”, unuttun mu?

BOBBY : Tabii ki hatırlıyorum, ve ikinci plana atılmaktan hiç hoşlanmazdım. Sonra bununla nasıl yaşanacağını öğrendim. Bütün babalar “bebek”leri tercih eder.

PEGGY : Gittiğinde her şey alaşağı oldu, anneme göre.

BOBBY : Bizim için ne güzel bir iltifat. O gittiğinde biz hala etraftaydık. Bu sayılmıyor ama.

PEGGY : Sadece biraz. Bizi suçlamasının nedeni de bu.

(ANN girer; ANNE ve EMILY ile yatak odasında-
dır.)

ANN : Daha sakinler şimdi. Birkaç damla gözyaşı, kocaman bir kucak.

PEGGY : Sağol. Seni dinliyorlar.

BOBBY : Çünkü Ann dünyanın en akıllı kadını!

ANN (*ironik*) : En iyisi. Ama aynı zamanda “konuk” olduğum için.

BOBBY : “Konuk”? Benim karım!

PEGGY : Annem birkaç kez o kelimeyi kullandı. Ann unutamıyor, affedemiyor.

BOBBY : Tabii ki unuttur, tabii ki affeder! Beni sürekli affediyor!

PEGGY : Sahi mi? Affedecek ne var? Annemin söz ettiği --

BOBBY : Neden söz etti?

PEGGY : Senin babama benzediğin. Büyük Kazanova.

BOBBY : Su annemden duyduğum ilk güzel söz. Ne yazık ki doğru değil.

ANNELER VE KIZLAR

ANN : Ne yazık ki mi?

BOBBY : Şaka yapıyorum. Sen bilirsin beni.

ANN : Biliyorum. Ama annen şaka yapmıyor. Onun sözleri bıçak gibi. *(Yatak odasını işaret eder.)* Emily'ye korkunç şeyler söyledi. Sonra da hüngür hüngür ağlamaya başladı...

BOBBY : Benim annem? Onu ağlarken hiç görmedim.

PEGGY : Bir oğulla birlikteyken gözyaşlarına ihtiyacın olmaz.

ANN : Onu ağlarken görmüş olmalısın, baban –

PEGGY : Birkaç kez. Bir süre sonra seni kucaklar ve affeder.

(Yatak odasından sesler duyarız. ANNE ve EMILY yine kavga etmektedirler. Konuşmalarından bazı bölümleri duyarız.)

SESLER *(ANNE ve EMILY)* : ...sende olmalıydı... suç... hata... utanç... suçlanacak... aile... düşünce-siz... aşk... bir daha olmaz... sevmiyorsun... yapmalıydın....

(EMILY odaya dalar, kızgın ve allak bullaktır. Annesi arkasından gelir.)

ANNE : Buraya gel! Bu bir emirdir! Ve ben söylemeden bir odadan çıkma!

(EMILY konuşmaya çalışır.)

ANNE : Ben konuşurken sözümü kesme! Bana saygı borçlusun! Ben senin annenim!

(ANN ve PEGGY, ANNE'yi sakinleştirmeye çalışırlar. EMILY kendisini bir şekilde korumaya hazır BOBBY'nin yanına gider.)

BOBBY *(EMILY'yi tutarak)* : Haklısın anne, ben Emily'ye göz kulak olacağım! *(İki kadına ANNE'yi kontrol etmelerini işaret eder.)*

ANNE : Nankör! Çocuklarımla içinde en nankör olanı!

PEGGY ve ANN: Evet anne... Haklısın...

BOBBY : Emily ile konuşacağım... Bir anneye sahip olmanın ne demek olduğunu ona hatırlatacağım.

ANNE *(ANN ve PEGGY onu yatak odasına götürürken)* : Söyle ona! Söyle ona bana neler borçlu olduğunu! Bu evde itaat ve saygı istiyorum! Burası hala benim evim! Her zaman benim evim olacak!

BOBBY : Biliyorum, bizim görevimiz... Emily'ye söyleyeceğim... *(nasihat veriyormuş gibi yaparak)* Sen, Emily *(Parmağını sallar.)*

ANNELER VE KIZLAR

(Üç kadın yatak odasına giderler. BOBBY ve EMILY yalnız kalırlar.)

BOBBY (tatlı dilli ve nazik) : Ne oluyor? Senden ne istiyor?

(Sessizlik. EMILY'nin biriyle konuşmaya ihtiyacı vardır; tereddüt eder; fikrini değiştirir.)

BOBBY : Anlat bana. Biliyorsun ben senin arkadaşımın.

EMILY : Biliyorum.

BOBBY : Seni neyle suçluyor?

EMILY : Her zamanki şikayetler... Yalnız, mutsuz... Birini suçlaması gerek. Beni suçluyor.

BOBBY (fareyle oynayan kedi gibi) : Peggy anlattı bana.

EMILY : Ne anlattı sana?

BOBBY : Açıkladı.

EMILY (gergin, telaşlı) : Neyi açıkladı?

BOBBY : Bize kızgın olmasının nedenlerini...

EMILY : "Biz"?

BOBBY : Biz üçümüz...

EMILY : Bu... nedenler ne olabilir ki?

BOBBY : Evi terk ettik... Biz -Peggy'e göre- ailenin uyumunu altüst ettik.

EMILY : Anneme göre.

BOBBY : Ve Peggy'ye. Ne diyorsun?

EMILY *(ihtiyatlı)* : Annem birkaç kez dedi...

BOBBY : Ne dedi?

EMILY : Biz üçümüz, bencilmışiz, evi terk etmişiz, sorun çıkarmışız...

BOBBY : Ne sorunu?

EMILY : Anneme sor. Bizi suçlayarak sorun çıkarana o.

BOBBY *(hala fareyle oynayan kedi gibi)* : Peggy bir şey daha söyledi bana...

(Sessizlik. Birbirlerini incelerler.)

EMILY : Bu seferki neymiş?

ANNELER VE KIZLAR

BOBBY : Annem senin üstüne daha çok geliyor, seni suçluyor çünkü sen bizden önce gittin... Gittiğinde bizden daha küçüktün.

(Birbirlerini incelerler.)

BOBBY : Evin bebeği... en genç olanı... Sence annem bu aşkı kıskanmış olabilir mi? Babam üstüne titrendi... Sen hepimizin bir arada gördüğü özenden daha çok özen gördün.

EMILY : Ve bunun için suçlanmalıyım, öyle mi? Çok teşekkür ederim!

BOBBY : Sence kıskanıyor mu?

EMILY : On dakika önce onu buraya geri çağırmamı istiyordu benden. Yine hepimiz birlikte. Kıskanmıyor.

BOBBY : Onu asla ikna edemezsin. Peggy denedi. Ben denedim. İşe yaramıyor. İnatçı. Yazar oluşunu bahane ediyor, öldürüp gidiyor. İhtiyacı var... *(alaycı ve sivri dilli)* "Çeşitlilik, ilişkiler, kadınlar!" Anneme asla geri dönmeyecek.

EMILY : Bence de. Bu bir araya geliş acılı bir çırpınış olacak. Anneme söyledim. "Görev" yüzünden geliyor. Belki de acıdığı için.

BOBBY : Ben de soracağım ona.⁹ Yalnızca denemek için. Yalnızca annemi memnun etmek için. Ama feci utanç verici olacak. Ama bu onu harekete geçir-

⁹ Erkek anlamında

meyecektir. Özgürlüğünden vazgeçmeyecektir.
Niye geçsin ki?

EMILY : Bugün olmaz. Sonra, bir fırsatını bulduğunda.
Annemi ikna etmeye çalış.

BOBBY : Ne için?

EMILY : Bizi rahat bıraksın.

BOBBY : Annem kendini haksızlığa uğramış hissediyor.
Aldatılmış, terkedilmiş kadın birinden çıkarmalı
acısını. Etrafında da biz varız.

EMILY : Ben bir süre yoxtum. Ama buldu beni. Ben bir
numaralı kurbanım.

BOBBY : Umalım ki bu son olsun. Babam, herkesin önün-
de “hayır” diyecek. Annem de mecburen kabul
edecek.

EMILY : Bu akşam için planları var.

BOBBY : Ne planı?

EMILY : Bu bir tuzak. Onu baştan çıkaracak söz vere-
rek... *(Tereddüt eder.)*

BOBBY : Ne sözü vererek?

ANNELER VE KIZLAR

(PEGGY girer. Daha önce, ANNE'yle yatak odasındadır.)

PEGGY (EMILY'ye) : Ne söyledin kadına ya? Zıvanadan çıktı!

EMILY (yanıtlamaktan kaçınarak) : Biz biraz dışarı çıkıyoruz.

(EMILY, BOBBY'nin elini tutar. BOBBY anlamaz.)

EMILY : On dakikalığına.

BOBBY : Beş. Hemen geri geleceğiz.

PEGGY : Babamın sevdiğinden alın. Çilekli dondurma.

BOBBY (belli belirsiz alaycı) : Çilekli. Emin misin?

PEGGY (kafası karışmış) : Eminim.

EMILY (gülümseyerek) : Tamam çilekli.

(EMILY ve BOBBY çıkarlar. PEGGY bir an için tereddüt eder. Sonra bir telefon numarası çevirir. Bekler. Cevap alamaz. ANNE ve ANN girerler.)

ANNE (telaşla) : Emily nerede?

ANN : Ve Bobby?

ANNE : Nereye gittiler?

PEGGY : Sadece dondurma almaya anne.

ANNE : Böyle bir günde dondurma mı düşünüyorlar?

PEGGY : Babam için. Bilirsin ne çok --

ANNE *(kuşkuyla, eli hala telefonda olan PEGGY'ye)*
: Kimi arıyorsun?

PEGGY : Babamı. Evden çıkmış mı diye bakmak için.

ANNE *(bozuk)* : Gelmeyecek, gelmeyecek.

ANN : Gelecek. Söz verdi.

PEGGY : Verdiği sözleri tutar.

ANNE *(buruk)* : Öyle mi?

PEGGY : Böylelerini. Randevuları.

*(Sessizlik. PEGGY yanlış sözcüğünü kullanmıştır:
ANNE ona dik dik bakar. Kapı zili. Anne çok ger-
gindir. Saçlarını düzeltir.)*

ANNELER VE KIZLAR

PEGGY (annesine) : Dikkatli ol. Kendine hakim ol. Yalnızca sakın ve akılcı olursan bir umut olabilir.

(PEGGY kapıyı açmaya gider. Babası gelmiştir. Ellili yaşlarının başlarında çok yakışıklı bir adam. Kazananların gülümsemesine sahiptir, rahattır, kendinden emindir. Karısının ördüğü beyaz süvetlerden birini giymektedir.)

BABA : Herkese selam. (PEGGY'yi yanağından öper.)

ANNE : Neden anahtarınla girmedin?

BABA : Affedersin tatlım. Affet beni. Aklımdan çıkivermiş. Alışkanlık... Son zamanlarda... (Konu üzerinde durmaması gerektiğini hisseder.) Emily ve Bobby nerede?

PEGGY : Dondurma almaya gittiler. Senin sevdiğinden.

BABA : Cennet meyvası. Çok nazikler.

PEGGY (kafası karışmış) : Cennet....

BABA : Sen de hatırlıyorsun, değil mi? Karşı koyamadığım tek lezzet. (ANN'i yanağından öper.) Nasıl oluyor da Bobby senden uzak durabiliyor? Beş dakikalığına bile olsa? (ANN'in karnını okşar.) İlk torunumu ne zaman vereceksiniz kucağıma?

ANN : İki yıl içinde.

BABA *(şakacı, telaşlanmış gibi yaparak)* : Ne doğuracaksın, fil mi? (PEGGY'yi öper.) Her gördüğümde daha güzelleşiyorsun. Yakında seni biri kaçıracak. *(Hareketsiz duran karısına doğru dikkatle, yavaşça yaklaşır. Tereddüt eder, dikkatle bakar karısına. Yanağından öper.)* Annen de gençleşiyor....Kardeş gibi görünüyorsunuz.

(Sessizlik. Kimsenin konuşmaya cesareti yoktur. Herkes huzursuzdur. BABA kanapeye oturur.)

BABA : Hadi, hadi...Anlatın bakalım ne olup bitiyor... Yeni bir şey var mı?

ANN *(Buzları çözer.)* : Bobby zam aldı. Büroda onu çok seviyorlar. Şimdi herkesle iyi geçiniyor.

BABA : İyi. Öğrendi demek.

ANN : Mutluyuz.

BABA : Planlarınız nasıl gidiyor? Koleje dönmekten söz etmiştin.

ANN : Eylülde. Antropoloji okumak istiyorum.

BABA : İyi seçim. "Antropos". İnsan hakkında ne kadar öğrenirsek o kadar iyi.

ANNE : İnsan – hayvan.

ANNELER VE KIZLAR

BABA : Herkesin içinde bir hayvan vardır. Ya da tersi mi?

PEGGY (*kafası karışmış*) : Ya da tersi mi?

BABA : Konuyu değiştirelim. Senden n'aber Peggy? Yeni öykü yazdın mı?

PEGGY : Son defaki eleştiriden sonra mı? Bir daha asla!

BABA : Çok üzüldüm, demek şevkini kırdım. Eleştirilerimin yapıcı olacağını sanıyordum. Başlangıcını çok sevmiştim. Sana da söyledim ya. Neredeyse mükemmeldi.

PEGGY : “Neredeyse”?

BABA : Yalan söylememi mi istiyorsun? Babanım ben senin: Seni seviyorum. Seven her zaman doğruyu söylemelidir.

ANNE (*alaycı ve sivri dilli*) : Hah!

BABA (*dikkate almayarak*) : Cesaretini kırmaya çalışmıyordum. Tam tersine. Çok yeteneklisin.

PEGGY : Peki sonu neden berbatmış?

BABA : Ben “berbat” demedim. Ben... kapalı, işlemiyor, ilginç değil, şe --

PEGGY *(keserek)* : Bu kadar yeter! Teşekkür ederim.

BABA : Vazgeçme! Başaracaksın. Yeni şiir var mı?

PEGGY *(isteksiz)* : ...kısa bir tane...

BABA : Göster bana.

(PEGGY tereddüt eder. BABA cesaretlendirici biçimde gülümser. PEGGY gider, bir defter alır, içinden bir sayfa çıkarır, babasına verir.)

BABA *(okuyarak)* : İlginç...Yarın sabah stüdyoma gel. Ayrıntıları tartışırız, birkaç yanlış sözcük...Ufak tefek şeyler.

(BABA şiiri cebine koyar. Sessizlik. Yine huzursuzlardır.)

BABA *(karsına)* : Sende ne var ne yok tatlım? Hayatında yeni bir şey var mı?

ANNE : Bekliyorum.

(Huzursuz bir sessizlik.)

BABA : Hepimiz bir şekilde bekliyoruz... Farklı biçimlerde... Yeni romanımın ilk üç bölümünü teslim ettim. Tepkileri bekliyorum...

ANNELER VE KIZLAR

(Huzursuz bir sessizlik.)

BABA (PEGGY'ye) : Annene yeni romanımdan söz ettin mi?

PEGGY : Evet.

BABA *(karısına)* : Tatlım, lütfen...Medeni olmaya çalışalım, insanca, candan...Önemli bir aile toplantısı için sen davet ettin beni. İşte buradayım. Umutla ve sevinçle geldim. Benim için hepinizin ne kadar önemli olduğunuzu biliyorsunuz...Emily ile Bobby nerede kaldılar?

PEGGY *(bir an için camdan dışarı bakarak)* : Hemen geleceklerini söylediler. Neredeyse...

ANN : Neredeyse gelirler. Bobby asla geç kalmaz.

(Huzursuz bir sessizlik.)

BABA *(tekrar dener, karısına)* : Ya sen tatlım? Dışarı çıkıyor musun sık sık?

ANNE : Hayır.

BABA : Çıkmalısın. Oyunlara, konserlere, biraz eğlenmelisin...

ANNE : Evde oturmayı tercih ediyorum. Bekliyorum.

(Birinin kapıyı açtığını işitiriz; EMİLY'dir; BABA onu gördüğüne çok sevinir; ayağa kalkar, alından öperek karşılar.)

BABA : Emily, nihayet! Endişelenmeye başlamıştım. Dondurmam nerede?

ANN : Bobby nerede?

EMILY : Kendini iyi hissetmiyordu. Baş ağrısı. Seni evde bekliyor.

ANN *(çok şaşırılmış)* : Baş ağrısı mı? Nasıl olur? Daha önce hiç olmamıştı! Bir kere bile! *(Hızla kapıya yönelir; herkese el sallayarak.)* Görüşürüz! Görüşürüz! Hoşça kalın! *(BABA'yı öper, çıkar.)*

(Huzursuz bir sessizlik daha.)

PEGGY : Bobby nerede?

EMILY : Bilmiyorum. Grand Central¹⁰'a gittiğini gördüm.

BABA *(şaşırılmış)* : Grand Central mı?

ANNE *(EMILY'ye)* : Ona ne anlattın?

(Birbirlerine bakarlar. Sessizlik.)

¹⁰ New York'taki ana tren istasyonu (ç.n.)

EMILY : Her şeyi.

ANNELER VE KIZLAR

(*Sessizlik. Gerginlik.*)

BABA : Ne demek oluyor bu?

EMILY : Artık her şeyi biliyor. Bu eve bir daha adımını atmayacak.

(*Sessizlik.*)

ANNE : Daha iyi. Aynı ailede iki erkek... Ego ları, çatışmaları. Sorun çıkarırdı.

BABA : İki adam?

ANNE : Ailemiz tekrar bir araya geldi...Ann henüz bir şey bilmiyor....Bobby birkaç dakika önceye kadar bilmiyordu... (*Sessizlik.*) Biz (*Kocasını ve PEGGY'yi işaret eder.*) hepimiz Emily'nin neden on sekizinde evi terk ettiğini biliyoruz.

(*BABA bir şeyler söylemeye çalışır.*)

BABA : Mecburum... Gerçekten ben --

ANNE : Seni herhangi bir şeyle suçlamıyorum...Her şey unutuldu, her şey affedildi...Söyle ona Emily.

EMILY (*rahatsız*) : Anneme göre... Annem senin gelip bizimle birlikte yaşayacağını umuyor, burada, eğer...

ANNE : Eğer...söyle ona.

EMILY : Bu senin fikrin. Sen söyle ona.

ANNE (BABA'ya) : Bir gün Emily kaçmasaydı evi terk etmeyeceğini söylemiştin...Öyle değil mi?

BABA : Şey... çok acı vericiydi...beklenmedik, bir tür delilik... ailenin bebeği... bizim küçük Emily'miz... öyle kaçması.

ANNE : İtiraf et.

BABA : Bir bakıma... belirleyici oldu... son darbe... İtiraf ediyorum.

ANNE (EMILY'ye) : Duydun mu? Ona¹¹ önerimizi söyle.

(PEGGY konuşmadan olanları izlemektedir; yay gibi gergindir.)

EMILY : Annem her şeyi biliyor....biz konuştuk.

PEGGY (EMILY'ye) : Her zaman inkar ettin.

EMILY : Aileyi kurtarmak için inkar ettim. Şimdi de aileyi kurtarmak için itiraf ediyorum.

ANNE : Babana söyle.

¹¹ Erkek Anlamında

ANNELER VE KIZLAR

EMILY *(rahatsız, isteksiz)* : Geri dönmeye hazırım...evde yaşamak üzere...

BABA *(emin olmayarak)* : ...geri dönmek...

ANNE *(kocasına)* : Sen de dönersen...bizimle yaşamak için...

(Sessizlik. Gerilim.)

ANNE *(EMILY'ye)* : Söyle ona...

EMILY : Annem bizi biliyor...Kabul ediyor...her şeyi...eskiden olduğu gibi.

ANNE : Eskiden olduğu gibi. Aile için.

(Sessizlik. Tüm gözler BABA'nın üzerindedir.)

ANNE : Her şeyi...Emily de kabul ediyor. Eskiden olduğu gibi. Ona ihtiyacın var...Senin olsun.

BABA *(duygulanmış, tereddütle)* : Şey...eğer aile içinse...hepimiz için...dünya için...anlıyorum... *(Sevgiyle EMILY'ye bakar.)* Kabul ediyorum...Geri geleceğim.

PEGGY *(aniden dönerek; elinde silah vardır.)* : Şimdi.

(PEGGY babasını vurur. Beyaz süveterin üzerine)

de kırmızı bir leke. Öür.)

PEGGY

(EMILY'ye) : Yeterince bedel ödedin Emily. Şimdi sıra bende.

(Umutsuzca, sevgiyle birbirlerine sarılırlar. ANNE hareketsizdir, donmuştur. Tablo.)

SON

